

安納斯塔西斯·維斯托尼提斯
Anastassis Vistonitis (1952-)

希臘詩人、散文家、記者。曾在雅典攻讀政治與經濟學。1983至1988年在美國生活，居於紐約和芝加哥，其間廣遊歐洲、北美、非洲、澳洲、亞洲等地，並曾多次訪問中國。1996至2001年間為歐洲作家聯盟理事會成員，目前擔任該理事會副主席。除了在諸多重要報刊雜誌上發表詩歌、散文、書評、論文外，他還出版了十部詩集、三部散文集、三部旅行隨筆、一本短篇小說，並翻譯出版了一部中國唐代詩人李賀的詩集。他是2004年雅典奧運會申辦報告的總編輯，其作品已被翻譯成了15種語言，又是希臘主要報紙《論壇報》的撰稿人，現居於雅典。

瑪拉之靈

陳黎 譯

夜中不能寐，起坐自床榻，
紅色的流蘇在樹叢裡輕盪，
舉頭不見天，
唯見黑絲絨
以其縹紋覆蓋房間。

屋子在沉默中旅行著，
一點吱嘎聲都無，滿載褐煤，
一陣微風穿窗而入，
帶著遺忘和斷片。

如灰般，你立於門邊，
身體上的血已然變黑，
在這屋子裡你還能企求什麼，
一片拋向歷史殘渣的枯葉。

想像的場景浮上心頭，
還有書上看到的事件。
歷史人物，類人猿，
保存於已廢記錄裡的有靈性昆蟲。
「那是瑪拉」——我喃喃而語，不知
我們兩者誰活著。

雖然你未曾說話。

當思緒使中間的東西變荒蕪，
什麼是歷史——一個邪惡的神話，
圖書館裡偏執狂患者的代數。

從那時起驟雨到來，
身體跌入深淵，
死亡封住沉默，
從那時起鐵路到來，
空地裡的廢物堆積場，
決議，
協定，不被遵守，
旗幟上升，
旗幟降下，
旗子被踐踏在地，
鋼鐵聳立，
水銀橋在夕陽下，
你轉移視線——垂直的年代，
為偉大的配銷而立的黃色方程式，
火災與碎片，
信用凍結，
銀行，銀河系，有組織的世界。

還會有更多簽名被加進
這越縮越小的宇宙，
這不斷脫水的時間，
而你逃離，
打破血的鎖鍊，
向活塞縱火，
隱於夜裡，
一個紅點，
決議，光，熔岩，軍旗，戰利品——
「拆掉拉布達科斯家族之屋」。

在空曠的街道

射擊

大笑

大笑，射擊，大笑。

註：拉布達科斯（Labdacus），伊底帕斯王之祖父，希臘神話裡迭遭不幸事故之一家族。

Το φάντασμα του Μαρά

Σηκώθηκα αργά τη νύχτα από το κρεβάτι,
κόκκινα κρόσσια ανέμιζαν στα δέντρα
και πουθενά δεν έβλεπες τον ουρανό,
μόνο το μαύρο βελούδο
σκέπαζε με τα κρέπια του την κάμαρα.

Το σπίτι ταξίδευε μες στη σιωπή του
χωρίς τριγμούς, φορτωμένο λιγνίτη,
κι απ' τα παράθυρα έμπαινε αέρας
κουβαλώντας λησμονιές και θραύσματα.

Στεκόσουν σταχτής δίπλα στην πόρτα,
το αίμα είχε μαυρίσει πάνω σου,
τι να 'θελες άραγε σ' αυτό το σπίτι,
ένα ξερόφυλλο πεταμένο στα βαθιά της Ιστορίας.

Μου ήρθαν σιηνές φανταστικές
και περιστατικά που κουβαλούσα από διαβάσματα.
Πρόσωπα της Ιστορίας, ανθρωποειδή,
νοήμονα έντομα βαλσαμωμένα σε νεκρές αφηγήσεις.
«Είναι ο Μαρά», ψιθύρισα χωρίς να ξέρω
ποιος απ' τους δυό μας είναι ζωντανός.

Όμως εσύ δεν μιλούσες.

Όταν η σκέψη ερειπώνει τα μεσοδιαστήματα
τι να 'ναι η Ιστορία – ο κακός μύθος,
άλγεβρα των παρανοϊκών στα σπουδαστήρια.

Από τότε ήρθαν βροχές,
σώματα έπεσαν στα βάρραθα,
ο θάνατος σφραγίζει τη σιωπή,
ήρθαν σιδηρόδρομοι,
σκουπιδοτόποι του διαστήματος,
αποφάσεις,
συμφωνίες που δεν τηρήθηκαν,
πάνω τα λάβαρα

κάτω τα λάβαρα,
σημαίες κυλισμένες στη λάσπη,
σίδερα που ανεβαίνουν ψηλά,
γέφυρες από υδράργυρο μες στο ηλιοβασίλεμα,
στρέφεις τα μάτια – η εποχή της καθέτου,
μια κίτρινη εξίσωση για τη μεγάλη μοιρασιά,
φωτιές και θρύψαλα,
παγωμένες πιστώσεις,
τράπεζες, γαλαξίες, ο οργανωμένος κόσμος.

Θα μουν κι άλλες υπογραφές
σ' αυτό το σύμπαν που μικραίνει,
στο χρόνο που αφυδατώνεται
κι εσύ δραπετεύεις,
σπάζοντας την αλυσίδα του αίματος,
ανάβοντας φωτιά στα έμβολα,
πίσω στη νύχτα, ένα κόκκινο στίγμα,
απόφαση, λάμψη, λάβα, λάβαρα, λάφυρα –
«Κάτω το γένος των Λαβδακιδών».

Στους ανοιχτούς δρόμους
πυροβολώντας
γελώντας
γελώντας, πυροβολώντας, γελώντας.

清晨三點。
一隻四足動物潛伏於時鐘裡，
你寄出的訊息從未到達，
那是年代久遠的錄音，
一張播過、刮過的唱片，
它的聲音摻雜了別的聲音，
破裂的旋律，
毀損的樂器，
身姿，動作慢如夢。

一陣風拖曳著碎布吹來，
在空無中搖搖晃晃的是
幽靈，幻影，回憶。

我不確定是否真看到了
今夜憶起的事。

不存在者依謊言而活，
昔日只剩顏色和幻覺。
回憶只不過是
拒絕的外衣，
一種與已逝之物逐漸
熟稔的方式，
以一種截然不同的情緒，
無感的搖籃。

朋友們到來，團結出現裂痕，
隨之而來的即是我認定的，
我記錄季節的方式，
我料理時運之味的方式。
而夜晚，褪去所有束縛，
是我逃離那圈圈唯一的途徑，
逃離白日的暴政。

既然海水正燦放，
既然泥土是一支黑色的童謠，
在那兒群星的影子滋長，
月之舟滑行，
思緒跑得比眼睛快
在心的土地開拓殖民。

流體的夏天，點點斑駁的無垠空間，
沒有水味的水，
拂曉，一個紅色的黎明，
而太陽如醉漢之眼；
黎明的瞳孔裡精純、得勝的
光告訴我一切。
焚燒著各首府、金碧輝煌陵墓的
相同的光。

而後是文明之禍：
方法，目標，計畫，以及
愚弄人的文件……

在火花中，我成長，長成一個男人。

我以一片火花驅除恐懼。
光的碎片穿越夜，
光的芳香打開空間。
芳香，名字，流星，那些加盟的
信號——在此。那些被解了約的。

星星的顏色，
萬里無雲的天空，
閃閃發光的鐵與瀝青的眼睛，
在我童年的歲月下
滑翔的海，
從大都會來的船隻，搖搖晃晃……

清晨三點，
一隻四足動物潛伏於時鐘裡，
光湧現，我注視著
夜之邊緣的草地，
遠離出生之地——
然而眾星無所不在地閃耀，
一如今夜，
清晨三點，
破裂的旋律，毀損的樂器，
你寄出的訊息從未到達，
而泅泳於海裡，
群星純粹、不腐，如淚。

Βιογραφία

Τρεις μετά τα μεσάνυχτα.
Μες στο ρολόι παραμονεύει ένα τετράποδο,
το μήνυμα που έστειλες δεν έφτασε ποτέ,
ήταν μια εγγραφή πολύ παλιά,
δίσκος που παίχτηκε, τρίφτηκε,
μέσα στους ήχους του μπήκαν άλλοι ήχοι,
διαλυμένες μελωδίες, κατεστραμμένα όργανα,
πρόσωπα, κινήσεις αργές σαν όνειρο.

Φυσάει αέρας σέρνοντας κουρέλια,
στο κενό κλυδωνίζονται
φαντάσματα, φάσματα, μνήμες.
Αυτούς που θυμούμαι απόψε
δεν ξέρω αν τους έχω δει ποτέ.
με ψεύδη τρέφεται το ανύπαρκτο,
το παρελθόν χρώμα κι απάτη.
Η μνήμη δεν είναι παρά
το φόρεμα της άρνησης,
ένας τρόπος να οικειώνεσαι
εκείνο που πεθαίνει
μέσα στο ξένο αίσθημα,
το παράλογο λίκνο.

Έρχονται φίλοι και σπάει η ενότητα,
έρχεται εκείνο που εγώ αναγνώρισα,
ο τρόπος μου να καταχωρίζω τις εποχές,
να ορίζω τη γεύση του τυχαίου.
Κι η νύχτα, καταργώντας τα όρια,
ο μόνος δρόμος για να βγεις από τον κλοιό,
από τη δεσποτεία της μέρας.

Τώρα που ανθίζουν τα νερά,
τώρα που η λάσπη μαύρο φυτώριο
όπου μεγαλώνει ο ίσκιος των άστρων,
όπου γλιστρούν οι βάρκες του φεγγαριού,
η σκέψη τρέχει πιο γρήγορα απ' το μάτι
αποικίζοντας τις χώρες του νου.

Ρευστό καλοκαίρι, κατάστικτο άπειρο,
νερό χωρίς τη γεύση του νερού,
χαράματα, κόκκινη αυγή
κι ο ήλιος μάτι του μεθυσμένου.
Μέσα στην κόρη της αυγής το φως
άπεφθο και νικηφόρο μου είπε τα πάντα.
Το ίδιο φως που καίει τις πρωτεύουσες,
τα λαμπρά μαυσωλεία.

Κι έπειτα οι αρρώστιες του πολιτισμού:
μέθοδοι, σκοποί, προγράμματα. Και τα χαρτιά
που φενακίζουν....

Μες στους σπινθήρες μεγάλωσα, έγινα άντρας.
Με το σπινθήρα εξορκίζω το φόβο.
Ρινίσματα από φως διασχίζουν τη νύχτα.
Αρώματα από φως ανοίγουν το χώρο.
Αρώματα, ονόματα, μετέωρα, σηματοδότες
που συναιρούνται – εδώ. Που αναιρούνται.

Χρώματα των άστρων,
αίθριοι ουρανοί,
πυρακτωμένα σίδερα και μάτια της ασφάλτου,
θάλασσες που γλιστρούν
κάτω από τα παιδικά μου χρόνια,
καράβια των μητροπόλεων, κλυδωνισμοί....

Τρεις μετά τα μεσάνυχτα,
μες στο ρολόι παραμονεύει ένα τετράποδο,
ανάβουν φώτα και κοιτάζω
τα χόρτα στην άκρη της νύχτας,
μακριά από τα γενέθλια χώματα –
όμως όλα τ' άστρα αστράφτουν παντού,
όπως απόψε,
τρεις μετά τα μεσάνυχτα,
διαλυμένες μελωδίες, κατεστραμμένα όργανα,
το μήνυμα που έστειλες δεν έφτασε ποτέ
και κολυμπούν μες στα νερά
αδιάφθορα και καθαρά σαν δάκρυα τ' άστρα.

2

Λυθη του κάκτου.
Το ασήμαντο
μιλάει στο φως

仙人掌花。
無足輕重者
在光中發言。

3

Έλικες και φτερά,
πανιά από σύννεφο.
Στο λιμάνι
με σήκωσε ψηλά
η βροχή
του Σεπτεμβρίου.

螺旋槳與翅膀，
雲朵做成之帆。
我在海港
被九月
的雨
撫養大。

4

Ο χωματόδρομος.
Το τραγούδι
που λέει το φως.
Κι ο μέγας χορευτής:
το ποτάμι.

泥土小路。
光吟唱
的歌。
而偉大的舞者：
溪流。

7

Το πολικό φως
που ονόμασες
αθανασία.

你們稱為
不朽的
極光。

8

Γαλάζιοι κρατήρες.
Θάλασσα.
Σύννεφα ράκη του πρωινού.
Διαύγεια του πάγου.

藍色的火山口。
海。
雲朵，早晨的背。
冰的明晰。

9

Μες στα ερείπια
μου φανερώθηκε η Θεά
μια κρύα νύχτα.

廢墟間
某個寒夜
女神對我現身。

11

Περνάει το φως.
Η λάμψη
λέκιασε τον ουρανό.

光經過。
光芒
替天空著色。

16

Να θυμηθώ τη θάλασσα.
Να φανταστώ τη λεία πέτρα.
Ν' ανοίξει ο ουρανός,
να γλιστρήσει το χρυσό ψάρι.

我該回憶海嗎。
我該想像光滑的石頭嗎。
讓海開啟吧，
讓金魚滑動。

19

Ήμουν μ' εσένα
κι εκεί που ήμουν
χωρίς εσένα.

我與你在一起
即便在
無你之處。

22

Κανείς δεν έρχεται.
Κανείς δεν φεύγει.
Ξέρω την Άνοιξη:
τη μόνη σημαία.

無人來。
無人去。
我識得春天：
這一面旗。

23

Χθες είδα τη Θεά ξανά.
Ήταν πιο νέα
μετά από τόσα χρόνια.

昨日我又見女神。
多年不見
她又更年輕了。

26

Έρημη πόλη.
Ήρεμη νύχτα.
Έρημος των
συλλογισμών.
Άρωμα των απόντων.

廢棄的城鎮。
寧靜的夜。
眾念皆空。
離去者的味道。

32

Εσύ πεθαίνεις.
Η πέτρα ζει.

你死去。
岩石繼續存活。

39

Σιωπή.
Στο παράθυρο
γλίστρησε η αράχνη.

寂靜。
窗子上
蜘蛛滑行過。

45

Η πιο μεγάλη πράξη σήμερα:
να κοιτάς τον ορίζοντα.

今天的大事：
眺望海平線。

46

Όλα τα στρόγγυλα
κατρακυλούν.
Όλα τα κόκκινα
μαδούν.
Μας κατέχει το γκριζό.

圓的東西都會
滾動。
紅的東西都會
脫毛。
我們被灰色圍攻。

47

Άστρα.
Ψάρια του φεγγαριού
μέσα στον ύπνο.
群星。
月亮的魚群
在睡眠。

48

Τώρα με νοιάζει μόνον
ό,τι μου καίει
τα μάτια.
我現在只在意
什麼東西讓我眼睛
強烈有感。

Κυριακή

Κυριακή, μέρα των παιδιών.

Το ίδιο δωμάτιο.

Το ταξίδι της μνήμης.

Το ίδιο έντομο αντίθετα στο φως.

Κυριακή, μέρα των παιδιών,
πλυμένη στο αίμα του Σαββάτου.

星期日

陳黎 譯

星期日，孩童的日子。

相同的房間。

記憶之旅。

相同的背光的昆蟲。

星期日，孩童的日子，
沉浸在星期六之血裡。

Μεταφορά

Ξαναβλέπω μετά από χρόνια τ' αστέρια.
Νύχτα ασέληνη, μητέρα των τεράτων,
ουρανός γεμάτος στροβίλους,
ηλεκτρικά ποτάμια, κοιλάδες,
ίσιοι του πυρετού κι ορύγματα
στην πίσω πλευρά του κρανίου.
Έρχονται άσπρες εικόνες –
το αραιό χρώμα των ψευδαισθήσεων.

Καλοκαίρι γεμάτο μούχλα και τσιγάρα
και μόνο σκουπίδια εδώ και πενήντα χρόνια.

Η φωνή σου, η αναπνοή σου, λεπτή
γραμμή της αράχνης κι η ψυχή σου
έντομο κρεμασμένο στο κενό.

Μέσα μου τρέμει μια γριά φαντασία.

暗喻

陳黎 譯

多年後又見群星。
沒有月亮的夜晚，群妖之母，
天空滿是漩渦，
滿是電之河流，峽谷，
發燒的陰影以及
頭蓋骨後的壕溝。
白色的影像到來——
幻影蒼白的顏色。
充滿黴菌與香煙的夏天，
五十年後於今都只是垃圾。
你的聲音，你的呼吸，蜘蛛
的細絲，還有你的靈魂，
懸於空無的一隻蟲。
在我裡面一個舊夢顫抖著。